

W części opisowej brakuje rzetelnego wprowadzenia do treści Rozdziałów I i II, a w przypadku Rozdziału II wstęp jest wręcz lapidarny. Kwestią dyskusyjną jest także kolejność rozdziałów. W Rozdziale I Autor omawia metodologię badań jakościowych, elementy i wymiary kultury, związki kultury z językiem, itd., mówi o kulturze i sposobie jej badania, ale samo pojęcie kultury definiuje dopiero w Rozdziale II na stronie 53. Miałoby to sens np. gdyby Rozdział I nakreślał ramy pojęcia kultury, a w Rozdziale II Autor rozwijał poruszone wcześniej wątki. Wywód zyskałby na spójności po odwróceniu kolejności rozdziałów. Rozdział I dotyczący badań jakościowych stanowi bardzo dobre wprowadzenie do Rozdziału III, w którym Autor przedstawia metodologię badawczą przyjętą w owianym przypadku. Jeśli chodzi o Rozdział II, w którym przedstawiono dogłębną charakterystykę kultury, kultury tradycyjnej i Polonii, to definiuje on zakres treściowy rozprawy i z tego właśnie względu mógłby otwierać rozprawę. Kolejną kwestią dyskusyjną są podrozdziały 1.1., 1.3. i 1.4. Rozdziału II. Z tytułu podrozdziału 1.1. „*Wielowymiarowość kultury. Przegląd definicji*” Czytelnik dowiaduje się, że przedmiotem tego podrozdziału są wymiary i definicje kultury, tymczasem w treści podrozdziału Doktorant mówi o „składnikach”, „elementach” kultury i zwraca uwagę na złożoność tego zjawiska (str. 50). O wymiarach kultury mówi natomiast w rozdziale 1.4. W podrozdziale 1.3. *Elementy kultury i jej wariantywność* wraca do elementów kultury, wprowadza pojęcia *ethos* i *eidos* (pierwsze odnosi się do emocji, drugie do dominujących wzorów). Warto byłoby przyrzeć się tytułom poszczególnych podrozdziałów, ich zakresom tematycznym i powiązaniom. W obecnym kształcie nie do końca czytelne są wprowadzone przez Autora definicje elementów i wymiarów. Wątpliwości budzi także addytywna kompozycja podrozdziału 1., który przy objętości około 10 stron liczy aż siedem podpunktów. Dużo bardziej interesująca byłaby kompozycja oparta na strukturze drzewa, świadczyłaby bowiem o głębszym przetworzeniu treści i wskazywała powiązania między wymiarami i elementami kultury.

W pracy zdarzają się usterki redakcyjne (akapit urwany w połowie i przejście do nowej linii) niefortunne sformułowania czy drobne usterki językowe:

„*Antropologiczne rozważania na temat człowieka i jego kultury pozwalają bowiem analizować charakterystycznego dla niego samego wytwory materialne i niematerialne wyszczególnione....*” (str. 7);

„*W rozdziale I przedstawione są badania jakościowe według trzech podejść, które wpisują się w nurt prowadzonych badań: podejściem etnograficznym, antropologicznym oraz językoznawczym...*” (str. 12);